

O KAMENNÉM STROMU ŽIVOTA

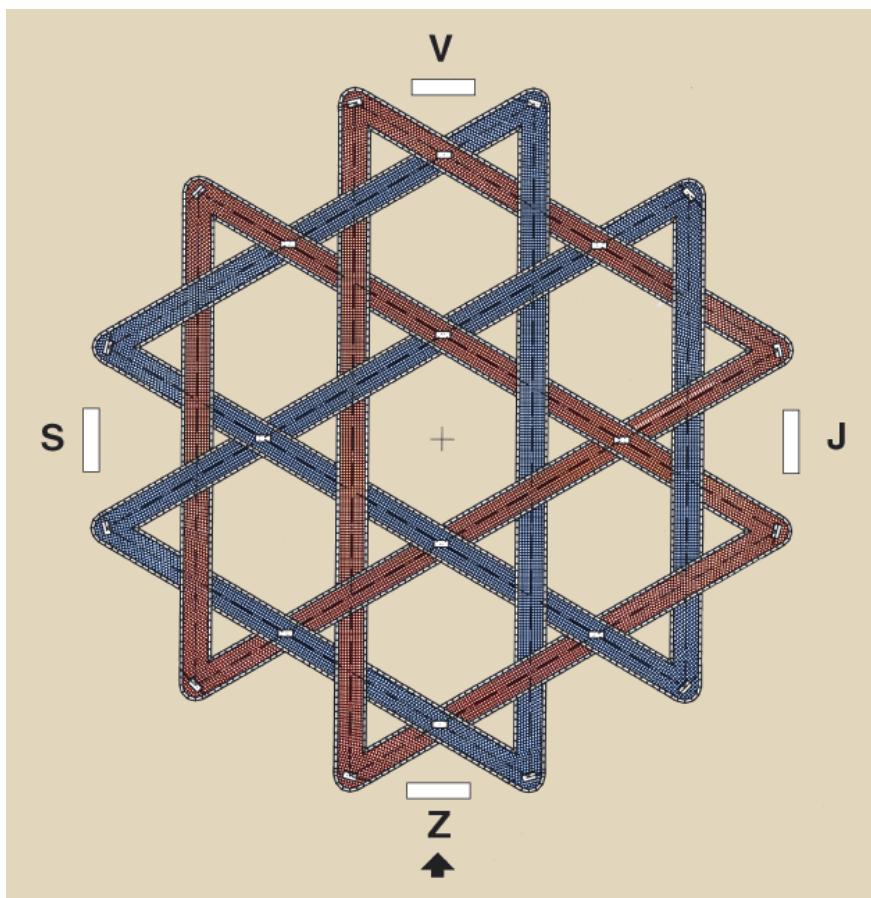
investor: Mirko Bernas

architekt: Karel Doubner

geometrická koncepce a ideové pojetí stavby: Ladislav Moučka

Nad Rumburkem v severních Čechách, na vrchu od 16. století zvaném Dymník či Rauchberg – Kouřový vrch, vzniklo v rozmezí let 2003 – 2004 neobvyklé kamenné dílo. Ze země tu vyrůstá a k nebi ční dvaadvacet štíhlých žulových obelisků a jeden postává opodál. Každý z nich váží kolem čtyř tun a nad povrchem terénu se vypínají do výše téměř pěti metrů.

Dvanáct kamenných bloků dělí obvod kruhové stavby o průměru třicet metrů na dvanáct stejných dílů, a deset dalších je symetricky umístěno uvnitř kruhu. Všechny kameny jsou mezi sebou propojeny šedavými a načervenalými žulovými chodníky v celkové délce přibližně tři sta metrů. Ty vytvářejí labyrint, v jehož středu se objevuje hvězda složená ze dvou rovnostranných trojúhelníků.

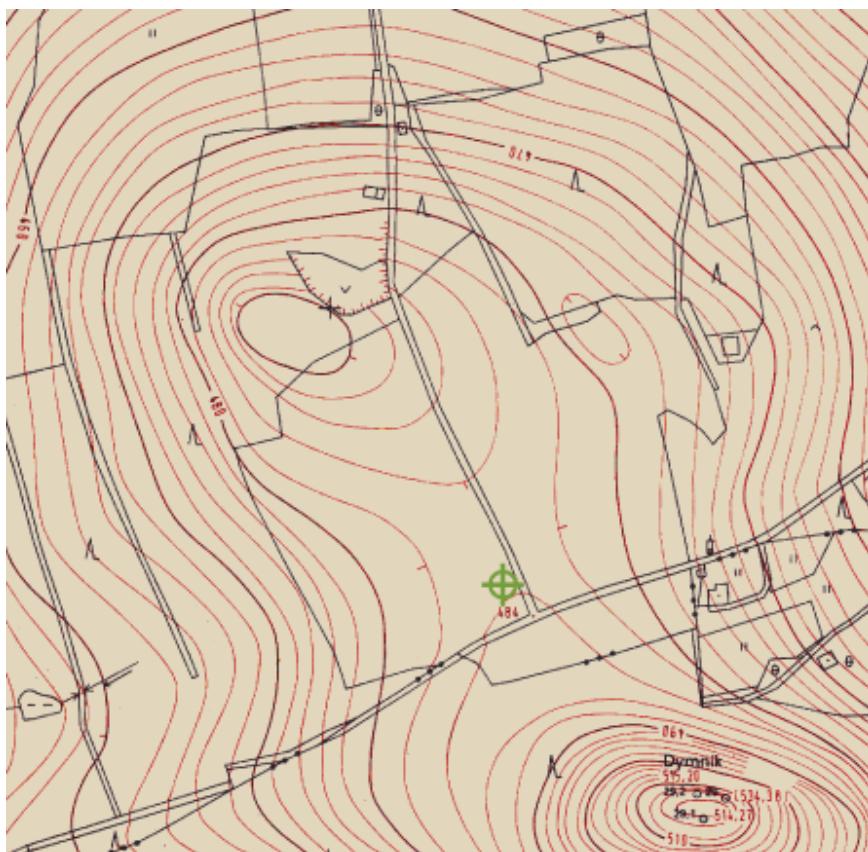

obr. 1

půdorys stavby

KRAJINNÉ UMÍSTĚNÍ STAVBY

Poloha Kamenného Stromu života v náhorním sedle vrchu Dymníku.

obr. 2

stavba vyznačena zeleným kroužkem

ZÁKLADNÍ ÚDAJE O STAVBĚ

Stavba se skládá ze tří vzájemně provázaných částí: dvanácti obvodových kamenných bloků, labiryntu a deseti symetricky rozmístěných obelisků uvnitř kruhu.

OBVODOVÉ KAMENY

Z hlediska astrologické symboliky, která je pro přiblížení idey stavby nejjednodušší, představují obvodové kameny dvanáct znamení zvěrokruhu. Po obvodu od východu k severu (proti směru hodinových ručiček) zobrazuje první kámen znamení Ryb, druhý Berana atd. Představíme-li si kameny postavené vždy v polovině znamení, pak východ je na rozhraní Vodnáře a Ryb.

LABYRINT

Dvanáct obvodových kamenů je mezi sebou propojeno dvěma nekonečně se províjejícími smyčkami chodníků z narůžovělé a šedé žuly. Narůžovělý chodník propojuje kameny

představující vždy ohnivá a vodní znamení, šedý chodník vzdušná a zemní. Vždy klad proti záporu, tak aby bylo dodrženo základní pravidlo, že harmonie vzniká rovnováhou protikladů.

Províjející se dva chodníky se kříží ve třiceti bodech a ohýbají ve dvanácti místech. Tak vzniká labyrint o 42 průsečících, 72 úsečkách a vytváří 24 rovnostranné trojúhelníky.

STROM ŽIVOTA

Třetí část díla je vyjádřena deseti symetricky rozmístěnými monolity usazenými v deseti vnitřních průsečících dlážděného labyrintu.

Z hlediska astrologie i kabaly chodníky představují proudění protikladných živlů. Místa křížení zase určité, řekněme, silové uzly, kde se hromadí energie. Kabbalisté tyto uzly nazývají sefirot, v překladu jednoduše: číslice (sefirot jsou ženského rodu). Samozřejmě se jedná o symbol, což znamená, že pojmy jako silové uzly, či energie jsou jen zástupné.

Deset kamenných bloků vymezuje geometricky správné uspořádání sefirotického stromu. Z půdorysu objektu je patrné, že by se deset kamenů dalo stejným způsobem položit ještě ve dvou o 120° zrcadlově posunutých směrech, ale to bychom se zabývali stromy poznání dobrého a zlého. Na Dymníku stojí strom centrální; obraz Stromu života.

SEFIROTY

I když se do dymnického kamenného kruhu dá vstoupit ze všech stran, mělo by se vejít od západu, stejně jako do chrámu; dymnický labyrint vlastně takovým přirodním chrámem je.

Páteř Stromu života je vyznačena čtyřmi kameny, které představují čtyři rovnovážné sefirot. Od západu k východu mají tato čísla a jména: X. Základ, VII. Krása, IV. Poznání a I. Koruna.

Po obou stranách jsou vždy tři kameny. Trojice na levé straně představuje negativní (ne ve smyslu zlý) sloup Stromu života a trojice na pravé straně sloup pozitivní. Nalevo jsou sefiroty: IX. Záře, VI. Síla a III. Rozumnost. Vpravo jsou: VIII. Vítězství, V. Velikost (Milosrdensví) a II. Moudrost; takto sefiroty řadí a jmennují kabbalisté. Desítka je pro ně číslem čísel protože představuje desatero aspektů božské dokonalosti.

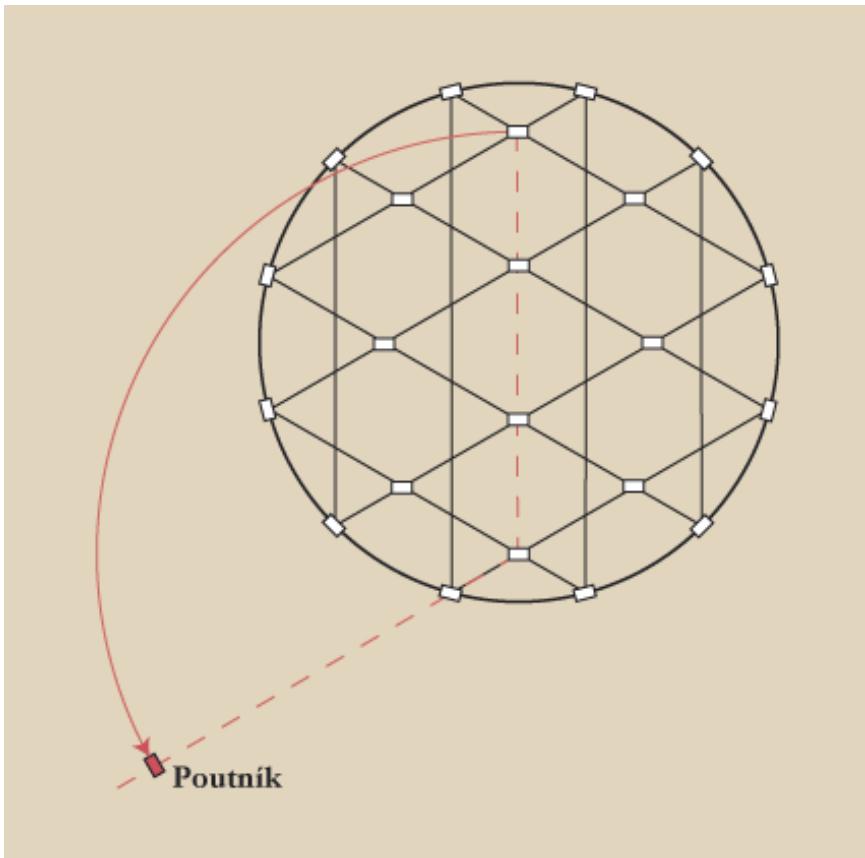
Připomínám v této souvislosti deset slov na Deskách zákona, které Mojžíš snesl z hory Sinaj a deset platonických idejí, které podle Platona jsou prvními metafyzickými silami prostředkujícími mezi Božstvím a světem hmotným.

ZBÝVAJÍCÍ PRVKY STAVBY

V hlavních světových stranách v obvodu stavby byly do úrovně terénu zapuštěny čtyři žulové (cca 1,5 tunové) prahové bloky.

Dále byl mimo obvod kamenného kruhu vztyčen třiadvacátý kámen, který je malíčko nižší než ty ostatní a není propojen s labyrintem. Dostal jméno Poutník.

Jeho pozice je dána průsečíkem do leva vytažené sečny propojující Štíra a Lva a poloměrem kružnice vycházející ze vzdálenosti X. sefyry Základ a I. sefyry Kether (zhruba 23 metrů). Tento bod naznačuje možnost způsobu rozvinutí geometrického plánu. Hodně jsem při určování pozice třiadvacátého kamene myslil na 4. kapitolu Apokalypsy sv. Jana, kde popisuje svou vizi Božího trůnu.

obr. 3

způsob vytýčení 23. kamene

Kamenné bloky jsem si představoval jako postavy; kam se dívají, je naznačeno jejich natočením podél vertikální osy. Dvanáct jich hledí dovnitř kruhu. Deset se dívá směrem k západu; pozorují toho, kdo vstupuje. Tříadvacátý kámen Poutník, symbolizující svatého Jana, zře na obvodový kámen představující Lva. Je přece psáno: „Neplač. Hle, zvítězil Lev z pokolení Judova, potomek Davidův; on otevře tu knihu sedmkrát zapečetěnou.“

ZÁKLADNÍ MÍRA A PROPORCE STAVBY

U staveb podobného typu, jako je Strom života na Dymníku, se při jejich návrzích neměří metrem, nýbrž tzv. katedrálním loktem, který je 1/100 000 jednoho obloukového stupně místní rovnoběžky. V případě Dymníku je tato míra přibližně 0,701 metru.

Používání těchto zvláštních délkových měr vychází z přesvědčení, že takto rozměřený přírodní chrám, určený k harmonizaci svého okolí, může účinněji působit a snáze splynout s místem, kde je vystavěn.

PRŮMĚR STAVBY

Základní idea dymnického kamenného kruhu vychází z kabbalisticky chápaného čísla 42. Abych podle staré tradice co nejlépe propojil ideovou koncepcii stavby, vyjádřenou geometrickým labyrintem o 42 průsečících, vynásobil jsem prostě místní délkový modul 0,701 metru (zaokrouhlený na 0,7 metru) číslem 42, čímž vyšel průměr kruhové stavby mezi středy protilehlých kamenných bloků na 29,4 metrů.

obr. 4

západní práh a Poutník

ČASOVÉ ÚDAJE

Střed a osy stavby byly určeny v neděli 27. července 2003. Marko Pogačnik toho dne určil na rozsáhlém pozemku geomanticky nejvhodnější polohu budoucí stavby, a Pavel Turnovský z vytýčeného středu její hlavní osu.

První kámen byl vztyčen 1. listopadu 2003 v 9 hodin 23 minut. Definitivní dokončení dlážděného labyrintu 1. května 2004 v 9 hodin 25 minut. Tříadvacátý kámen Poutník byl postaven 26. října 2004 ve 13 hodin 45 minut SELČ. Téhož dne byly v hlavních světových stranách v obvodu usazeny čtyři rozměrné kamenné prahy. Poslední z nich – jižní – byl položen ve 14 hodin 33 minut, což je také čas definitivního dokončení stavby Kamenného Stromu života na Dymníku.

VSTUP SYMBOLICKÉHO ČASU

Ať se to zdá jakkoliv náhodné, je velmi zajímavé zasazení započetí stavby v čase, jehož rozteče nemohl ovlivnit nikdo; ale to se musí trošku vrátit. Poprvé jsem geometrické řešení Stromu života uveřejnil v roce 1996 v knize *Posvátné geometrie aneb zrození hvězdy*. Oficiálně k tomu došlo v neděli 22. září 1996 před 20. hodinou ve večerním zpravodajství ČT1, což mohlo být tak necelé dvě hodiny před podzimní rovnodenností. Připočtením 42 měsíců (srv. Zj. 11,2,3; 12,14; 13,5) se ocitneme v první rovnodennosti (jarní) v roce 2000 a přidáním dalších 42 měsíců se dostaneme do podzimní rovnodennosti roku 2003, kdy začaly první pozemní práce na vrchu Dymníku; zlomených sedm let o hranu tisíciletí. Až po 84 měsících se začala rodit hvězda kamenného labyrintu Stromu života.

Velkým překvapením rovněž bylo, že vztyčení kamenných bloků vyšlo na sobotu 1. 11. 2003. První listopad je prvním dnem keltského kalendáře a je nazýván Samain. Nikdo ze zúčastněných to ovšem neplánoval, na ten den se prostě uvolnila těžká technika.

Labyrint byl dodlážděn 1. 5. 2004. První květen se v keltském kalendáři nazývá Beltipe. Mezi těmito dvěma svátky je rovných půl roku; Samain znamená Setba a Beltipe Velký Oheň.

HEBREJŠTINA JAKO KLÍČ

Hebrejská abeceda je považována za jednu z abeced posvátných. Má dvaadvacet hlavních písmen a pět tvarů koncových. Dymnický labyrinth propojuje dvaadvacet kamenů; jedenáct jich stojí v narůžovělém chodníku a druhých jedenáct v chodníku šedém. V hlavních světových stranách jsou čtyři kamenné prahy a jeden z kamenných bloků (Poutník) je vztyčen mimo kruh. Dvacet sedm znaků a dvacet sedm kamenů.

O TVŮRCÍM SLOVU A ZÁKLADNÍ IDEJI STAVBY

Jak už jsem výše naznačil, vychází průměr Kamenného kruhu z násobku místního katedrálního lokte (0,7 metru) číslem 42. Na závěr toto číslo maličko přiblížím.

Kabbalisté, jak v *Zasvěcení* píše František Kabelák, vycházejí z předpokladu, že kabbalistických šémů je více. Mohou mít

dvanáct, čtyřiadvacet, dvaadvacetičtyřicet nebo dvaasedmdesát písmen. Ač jsou v geometrickém labyrintu na Dymníku syntetizovány všechny, byl mě při jeho návrhu nejbližší ten třetí. Je složen z deseti slov (pojmů) symbolizovaných deseti kameny uvnitř kruhu. Má dvaadvacetičtyřicet písmen, což odpovídá součtu průsečíků a ohybů labyrintu. Toto tvůrcí slovo, které je vytvořeno lidským poznáním a umem, vyjadřuje vztah Boží Jednoty s promítající se Trojností v procesu stvoření.

V závěru mě opět nezbývá nic jiného, než, jako už ve více případech, se tázat slovy Václava Cílka: *Není duše alespoň v jednom aspektu geometrická?*

Neboť slovo znám
a řeknu ti poselství
a budu ti opakovat slovo stromu
a šepot kamene,
vzdychání nebes se zemí,
propastné túně s hvězdami.
Znám blesk, který neznají nebesa,
Slovo neznámé lidstvu ...

(*Ugarit, tabulka KTU 1.3 a 1.4, asi 1200 před Kristem*)

".....Ncf kurx'O qw mc""